

[Justitsministeren.]

og den paagældende Dommer eller Justitsministeren vil kunne bringe en saadan Sag til Klarhed uden nogen som helst Mislyd fra nogen Side. Spørgsmaalet er jo i øvrigt af ganske ringe Betydning, hvis man da ikke vil gøre sig til Principrytter for en udpræget Lavsaand, for det maa det dog virkelig siges at være, naar det skulde være en unødigt Krænkelser af Dommerstanden, at Lovgivningsmagten tillagde Justitsministeren Bemyndigelse til at sige til en æreformærmet Dommer, at han skal fralægge sig Beskyldningerne ved Retten. Jeg synes ikke; det var urimeligt, om man tillagde Justitsministeren den Myndighed, men hvis det høje Landsting ikke vil gøre det udmærkede Forslag, der her ligger til Behandling, anden Fortræd end at stryge denne Bestemmelse, saa vil jeg ikke give mig til at græde derover, men føle mig fuldkommen veltilfreds med det opnaaede Resultat. Thi selv med denne Bestemmelse strøget vil det foreliggende Lovforslag op-højet til Lov være en aldeles fortrinlig Lov, og — det er maaske det sidste, jeg kommer til at sige ved denne Lejlighed, paa Grund af de sørgelige Forhold i Dag skal denne første Behandling jo snart slutte — lad mig derfor slutte med dette: Det høje Landsting kan jo ved Ændringer til Lovforslaget benytte sin Myndighed med Maadehold og med respektfuld Hensyntagen til, hvad det andet høje Ting har vedtaget, saaledes at man er overbevist om kun at gøre Forslaget bedre og ikke at forringe dette fortræffelige Forslag paa noget væsentligt Punkt.

Rytter: Jeg vil gerne i Anledning af den højtærede Justitsministers sidste Udtalelse sige, at Ministeren kan være overbevist om, at naar der fra vor Side stilles Forslag om visse Ændringer, er det ud fra det Synspunkt, at disse gør Forslaget bedre. Vi kan se forskelligt paa et Spørgsmaal, men at det er saglige Grunde, der fra begge Sider vil blive gjort gældende, det tror jeg, Ministeren kan føle sig overbevist om.

Maa jeg dernæst svare paa de Bemærkninger, der er fremkommet fra forskellig Side imod, hvad jeg har udtalt, dels fra det ærede 10de landstingsvalgte Medlem (Lewinsky), dels fra det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen), dels fra den højtærede Justitsminister. Disse Udtalelser tog jo navnlig Sigte paa Spørgsmaalet om offentlig Votering, og da baade de to ærede Medlemmer og Ministeren var

inde paa dette Spørgsmaal, vil jeg tillade mig at svare under eet.

Det ærede 9de Medlem for 6te Kreds mente, at det var fuldstændig urimeligt her at kræve Højesterets Tilslutning, for hvis man havde stillet lignende Krav ved Afgørelsen af Spørgsmaal vedrørende f. Eks. Gejstligheden eller paa andre Omraader, vilde vi aldrig have faaet Lovregler om disse gennemført. Det er maaske rigtigt, men jeg vil dog bede det ærede Medlem lægge Mærke til, hvad det er, der her er Tale om. Her er Tale om at give Regler for en Institution, som skal have den største Tillid ude omkring i Landet. Det, vi arbejder for, er, at denne Institution kan mødes med Tillid, og det er Regler, som kan tjene til dette, vi skal have gennemført. Derfor, om jeg er inkonsekvent i min Begrundelse med Hensyn til den offentlige Votering, afhænger fuldstændigt af, hvorledes man ser paa Højesterets Votering. Hvis jeg havde brugt Argumenter som dem, den højtærede Minister eller det ærede 9de Medlem for 6te Kreds har brugt, saa var jeg inkonsekvent. Det ærede 9de Medlem for 6te Kreds var bl. a. inde paa, at den offentlige Votering er nødvendig for Kontrollens Skyld: Højesteret burde selvfølgelig være undergivet Kontrol ligesom alle andre, det var nødvendigt for Embedsmænd at være underkastet Kontrol, for ellers kom de let til at begaa Fejl. Jeg indrømmer, at hvis *det* var min Begrundelse for at ønske offentlig Votering i Højesteret, saa maatte vi selvfølgelig gennemføre offentlig Votering, uanset hvad Højesteret ønsker. Ligeledes, hvis min Begrundelse havde været den, som det ærede Medlem antydede, at vi derved skabte mere Renhed og Klarhed; i saa Fald maatte vi selvfølgelig ogsaa gennemføre offentlig Votering, uanset hvad Højesteret mener. Men *min* Begrundelse er en anden. For saa vidt der er Spørgsmaal om Højesterets indre Organisation, mener jeg, at der er nogen, som skal afgøre dette, er det Højesteret selv, og hvad Tilliden angaar, er det klart, at hvis vi skulde have offentlig Votering for at skabe Tillid til Højesteret, som det ærede Medlem mener, maatte vi kræve den offentlige Votering uanset Højesterets Tilslutning; men jeg tør udtale, at der ikke er nogen her i Landet, som ikke har Tillid til Højesteret. Højesteret nyder saa absolut Tillid over hele Landet, i alle Befolkningskredse, at der ikke er Anledning til at gøre noget af den Grund; i den Henseende har Højesteret virket godt, saa af den Grund behøves der ingen nye Regler.